

Lesarabræv

Sær 14. ikki egnan bjálka? Er hann blindur? Steinar hann? Úr egnum glashúsi?

Ofra verður funnist, forhánsliga, at dulnevndum lesarabrevum. Ikki so fá svara ikki til slíkt. (Tað eru eisini fleiri, bæði pamparar, politikarar, o.o., ið heldur ikki svara signeraðum greinum, og, tá mátti tað gjørt tað sama, fyrri hesi, um grein er signerað ella ikki). Nakað veldst um innihaldið. Ofta er tað rætt at signera eina grein, og skeiðt bert at hava dulnevn. Men tað er eisii oftá, at tað ikki eigur at vera avgeamdi, hvør, ið skrivur, men hvat, ið skrivað verður!!! Tú skalt sparka bólin, ikki mannin!!! Tak t.d. innlitid í almann viðurskifti!!! Tað er alt samalt dult, sum mannsmorð!!! (Hví?!! Ikki reit mjøl í posannum??? ELLA???) Høvdur hesir krossfarararnir (sum sjálvir finnast at onevndum lesarabrevum, undir dulnevni!!!) kravt fult alment innlit í øll almann viðurskifti, fyrri ein og hvønn ærligan borgara, ja, so kundi tað verið ein meining í tí. Men tað gera teir ikki!!! Tað er frekt bert at krevja av øðrum, at tey skulu signera sínar greinar, men, ikki signera sínar egnu greinar!!! 14. September hevur havt í hvørjari einastu útgávu í longri tíð minst tveir huldugreinar, um teir so kalla tær oddagreinar, ella leibarar. Men tað eru ofta niðrandi orðingar har um onnur. Men, 14. September birtir als ikki altíð greinar, hóast fult navn stendur undir!!! Samlíkt er, at teir

enn tá viðhvørt stjála, ella plagiera úr innsendum greinum, meðan greinarnar annars, uttan orð ella boð, fara í pappírskurvina. Eg sendi eina grein til 14., tá var Finnboji blaðstjóri. Ein vika gekk, ongín grein kom í. Eg ringdi, í fyrstu ella aðru útgávu kemur hon, søgdu teir. Nei, har kom ongín grein. Eg ringdi aftur, hon kemur skjótt, søgdu teir aftur. Men nei, ongín grein kom. Eg ringdi 3. ferð. Tá »kom« hon, endiliga. Men, tá so konsekvnt gjøgnum falsað, tað var verri enn onki, greinin púra ólesandi. (Meðan restin av tí útgávuni var sjáldsama villuleys). Tí skil mátti eg senda greinina í annað blað. Tað er ov vónaligt, tá blaðstjórnin ikki strax, reelt, boðar viðkomandi frá, at blaðið birtir ikki greinina. Uml. 20. des. í fjór sendi eg eina aðra grein til 14., (og onnur blað). Fult navn stóð undir báðum nevndu greinum. Tó kom henda seinna ikki í nakað av teim uml. 10 blaðum, eg sendi hana til. Tað er ræðuliga ússaligt, serliga av partapolitisku blaðunum, ið jú sum kunnugt snúta veldugar upphæddir frá meininga fólkinum, sum so aftur fyrri fær læstan kjaft. TV? for ólukkan!!! Onkur sigur, at tá ein hóast alt fær nakrar greinar prentaðar onkuntíð, so skal ein vera glaður um tað, og so tola, at restin verður vrakað. Nei, tað er ikki rætt. Lesara teigarnir eru yvirhøvur sera ídagaverdir. Men

um partapolitisku/blaðini einans prenta nakrar greinar, slíkar, ið tað er opportunt, fyrri blaðið/flokk tess, at birta, men ikki allar hinar óopportunu, so eigur tað ikki at finna stað. Tað er sera skeiðt/villviljað/ússaligt, altíð at sabotera/boykotta erligar, beinraknar greinar, ið veruliga siga nakað, men tað hendir tí verri alt ov ofta. Annars livir 14. upp á lænta tíð, av lentum tilfari. Langt er Tjóðveldisflokkurin farin burtur av beinu, djørvu tjóðveldiskós Erendis, og tó má 14. enn endurprentað Erendi, í hvørji einastu útgávu. (Og, eisini aðrar greinar, úr øðrum blaðum!!!) Men, tað er óreelt at nýta greinar Erendis, sum skjóldur, tá teir kortini ikki megna at fylgja kós hansara!!! Viðvíkjandi øllum tí nógva, ósigneraða tilfarinum, í 14. sum øðrum blaðum, so kundu 14. og hini, ið krevja navn undir greinar, tey kundu eins væl kravt navn undir alt hitt rúgvismikla tilfarið. Tíðinda stovurnar/fjølmiðlarnir royna at látask sum um tað er alt »objektivt fakta«, men yvirhøvur er tað yvirhøvur ikki objektivt, men sera einsdugt, sum hin gamalkunna, kálkaða grøvin, klætt í ein »hampuligan, ein stovubæran búna«, men innan fult av rotinskapi, og ornum og pøddum. Her fyrri var ein frálík grein í danska Information, um hvussu »objektivt« fjølmiðlar eru. Ole Sóg Andersen tekur har eina vanliga, »objektiva«

grein, júst tað tilfar, ið fylgir fjølmiðlar vesturheimsins, og, so umskrivur OSA alla greinina, sera sakligt/objektivt, onki faktum broytt. Men, í hesi umskrivu grein er hugburðurin, sum ómædvið seyrt inn í heila lesarans, totalt umbroyttur, snaraður 100áttati stig.

Nei, tað líkast ongum, tá meiningi borgarin einans fær orðið til okkurt tannleyst, blóðleyst, vandeyvt, lítiðsigandi, men altíð læstan kjaft, tá hann veruliga sigur nakað substantielt. Soleiðis er tað í Føroyum, í alt, alt ov stóran mun, har nakrir dugnaleysir og evnaleysir pamparar royna at indoktrina fólk, og hava bert dult/varhitt mikla lógloysið!!! Til endan: Øll skrivandi eiga altíð at vanda sær serliga væl um málið, og ongan tíð trælisk, undirbróttigt endurgeva nakað fremmant, tað verið dansk ella annað fremmant. Yrkjarar eiga stíð Lisientia Poetica, (sum J í Lon nevni), men tað má tó aldri misnýstast, men bert nýstast, í »Dýrastu Havnsneyð«, sum ein fyrilís neyðloysn. Lisentia P má aldri gerast vanligt, tað má bert vera tað sera sjáldsama undantakið, ið ikki slepst undan. Men tey, ið aka á búkinum fyrri málsþillum, ella »snobba niður eftir«, eru sjálv til ta turru rúkkul!!!

Sjúrdur Jógvansson,
Tórshavn

Gott, Johan

Tað var fyrri neyðini, at onnur tordu at loysa frá posabandinum um tað ørvitistos, ið Fráhaldrsráslan hevur borðreitt við um rúsdrekkamálið í blaðgreinum hesa seinastu tíðina.

Óneyðugt er at leggja nakað aftrat beinrakna lesarabrevinum hjá Johan, men bert, enn einaferð, staðfesta, at um fráhaldrsráslan og landsins myndugleikar ann-

ars halda tað vera skilgøðan politikkir at seta prísir í veðrið fyrri at minka um nýtsluna, so eru teir fullkomiliga »ude i det blå«. Tá mátti verið frægari at hildið prísirum niðri á einum keypandi støði, og so sloppið undan einum, ivaleyst, stórum parti av heimabryggingini/brenningini.

Heimabryggjarin

SILD - SILD - SILD

Vit hava nú aftur tey væl dæmdu

SALT- & KRYDDSSILDAFLØKINI

(Beinfri & skræðlað) Spannir á 5 kg

SILDAFLØK

kr. 200,-

KRYDDSSILDAFLØK

kr. 220,-

Vit koma við sildini til **KLAKSVÍKAR & VÁGARNAR** hvønn fríggjadag.

Sent verður eisini við Strandferðsluni. Vinarligast gjaldið tá í peningastovni til konto 200.10.57 – tá bilagt er.

SILDAGOYMSLAN

Tlf. 12355

kl. 9-13

Upsarokið í holinum – ein skandala

Ja, nú hoyra vit so aftur um tað »árliga« upsarokið eysturi í holinum í febr. mánað. Alt gott um gott fiskarí, tí fólk á landi hungur jú eftir fiskaarbeiði.

Men hvat er tað vit gera eysturi í holinum? Vit fylla »holið« við trolarum at søma tað fyrri gýtingar upsa í februar. Aftan á grenja vit um at litið kemur undan næstu árin. Eg spyrji: »Kann nakað koma undan av upsayngli? Upsin verður tikið áðrenn hann gýtur.«

Hetta svarar til at vit drupu tær flestu ærnar í Føroyum í mars/apríl, og állkavæl væntaðu okkum nógv lomb til heystar.

Tað kann tykjast byttisligt við hesi samanbering, men hetta er sannleikin. Vit taka tann mesta uppsan áðrenn hann gýtur, og sama skilið hevur verið við toskinum. Aftan á grenja vit okkum um vána fiskarí og skylda upp á náttúruna.

Fiskivinnufeløgin samdust um hesa loysn, sum gevur lútvinnning, og hetta vísir at stórir partar av teimum eru ikki petti frægari enn politikararnir. Men ta endaliga avgerðina í hesum máli hava sum so ofta teir ódugnaligu politikararnir í hesum landi.

At taka ein fisk, sum kundi

blivið til fleiri túsdum um hann slapp at gýta, má kallast molboaraverk.

Ein skuldi ikki trúð at tað vóru analfabatar ella molboar, sum stýrdi í hesum landi, men nú er ein farin at ivast.

Trolarnir mangla fisk gamaní. Teir skuldu helst slett ikki sloppið inn á gýtingarøkið, men skulu teir endiliga hava ein mánað har, so skuldu teir sloppið inn í m.a.s., tá upsin hevur gýtt, og ikki í februar. Tá høvdu teir fingið nakað, ein ikki líka nógv sum í februar, men tá hevði ynglið so eisini havt ein kjans, um enn tað eisini hevði verið órógvad av gróp-

andi trolarum.

Menn, sum hugsa so stutt sum í hesum máli, har tað bert er lútvinnningurin, ið telur, eru snøgt sagt ikki verdir ella førir fyrri at stýra í einum landi.

Eitt er vist, at kemur ikki vend í í hesum fiskivinnupolitikkinum, so verður ikki nógvur fiskur eftir við Føroyar. Og so kunnu vit skylda upp á náttúruna sum vit vilja, og grenja um ringar tíðir, sum ikki batna. Ringur skrivari skyldar upp á pennin.

Ein, ið fylgir við

til, at umsóknin verður játtad.

Hinvegin varð eisini samtykt at heita á loyvisnevndina um at stytta upplatingartíðina leygarkvøld, og grundgav við heilgidslógini.

Sum er hevur klubbin opið leygarkvøld til klókkann fyra, men verður til-mælið hjá býráðnum góðtikið av loyvisnevndini verður latið aftur á miðnatt leygarkvøld.

tór.

Klaksvíkar Klubbi

Longri opið fríggjakvøld - styttri leygarkvøld

Fær Klaksvíkar Býráð sín vilja, sleppur Klaksvíkar Klubbi at hava longri opið fríggjakvøld, men má hin-

vegin lata aftur fyrr leygarkvøld.

Klubbin hevur søkt um at hava opið fríggjakvøld til

klókkann fyra. Klaksvíkar Býráð, sum hevur rætt til at mæla til ella frá tilfikum umsóknun, samtykti at mæla

BILLUTIR

útvégast til
**FLEST ALLAR
BÍLAR**

Fa. BILLUTIR

Tlf. 21605 Fax. 21666

telduskeið - ein framtíðarløga

Aldus

PageMaker:
14., 15. og 16. mars

MicroSoft

MS-Windows: 21. mars
MS-Word: 17. og 18. mars

FøroyaDataSkúli
Telefon 16173